

TELEGRAFUL ROMANU

Telegraful ese Duminecă și Joi'șa, la fiecare săptămâni cu adansul Poisoiere. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditorul "șoiei", preafara la z. r. poste cu bani gât prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumeratiunii pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 103.

ANULU XXIV.

Sabiu 30 Decembre 1876. (11 Ian. 1877.)

Cu nrulu acesta incetăm de a mai tramite fóia nostra acelor p. t. dd. cari inca nu si-au innoitu abonamentul.*)

Editură.

La finea anului.

"Saure Wochens frohe Feste". Septamâni amare serbatori plăcute.

Suntem la finea anului. Avem unapoiă nostra o bucată de trecutu în care s'au nimicuit multe speranțe și au resarit multe desamagiri. Este amaritorie acesta socotela scurta și cându resfoiu inapoi in paginile liniilor, dileloru și óreloru sa vedem nu cum-va ne-a insielatu memor'ia, nu cum-va impressiuniile cele reale au suprimat cu greutatea loru p. e. cele bune, amaraciunea nostra e si mai mare, pentruca vedem ca nu pote fi vorba de insielaciune, etristulu adeveru.

Inainte de tóte asteptă fia-care cetățianu ameliorarea financiilor tie-rei. Promisiunile de vre-o trei ani incóce in press'a magiara, in parlamentu, de pe bancale ministeriali erau mari si multe. Deficitulu dela 1874 care suia la 60 milioane eră sa fia redusu pâna la 1877 la o suma neinsennata de câte-va sute de mii. In locul acestor'a sarcinile publice s'au indoit si astadi, de-si nu ni se spune apriatu, dara pe usioru calculatu deficitulu suie la multe milioane. Esecutorii 'si facu dator'ia cu multa perseverantia si rigóre. Ei cara si vendu cu tob'a si cele din urma trentie ale bietilor contribuabili. Afurisitele de financie inse 'si batu jocu de opintirile rigurosilor oficiali ai casseloru statului si in locu de a mici golulu marescu, pentruca acei trecuti prin executiune suntu ipso facto absolvati pentru totudéun'a dela noue contribuiri, mai alesu déca cei trecuti prin acestu purgatoriu au mai trecutu si prin inghetiulu din primavéra, prin esundâri de ape si prin grandine si focuri. In urm'a tuturoru acestor'a vine vacuul de unde statulu nu mai pote asteptă nimic'a. Deficitulu, nu este altfelu cu putintia, a trebuitu sa crăsca, va trebui sa mai crăsca. Discursurile ministrului Széll, nu numai lungi, dara si frumose nu insufla nici unu respectu cifrelor. E natur'a financiilor că sa nu aiba nici o afectiune cătra retorica. Alte suntu lucrurile cari au putere farmecatore asupr'a loru.

Incerările de a gasi unu remediu financialu in unu pactu nou cu Cislaitan'a inca nu suntu terminate. Sa dea Ddieu că sa fia incoronate de succesu: sa avem si noi in Ungari'a press'a nostra de note de banca, sa avem in pivnitiele din Budapest'a unu tesauru de metalu si cislatinii sa fia asiá de buni sa ne dea afara darea de consumu, dare pentru produsele ce se produc dincolo de Lait'a, dara se consuma la noi. Nemtii inise au dical'a: „In Geldsachen hört jede Gemüthlichkeit auf“ si nu voru sa dea nimic'a. A-i constringe sa dea nu-i putem. Tóte alarmele din diu-ristic'a magiara, tóte demonstratiunile au remasu pâna acum zadarnice. Nemtii nu voru sa scie nici de impartirea bancii, nici de vre-o invioala in privint'a dârei de consumu. Ministrii dela B-pest'a mergu la Vien'a, cei dela Vien'a vinu la Budapest'a; tienu consilii preste consilii, cu si fâra presidiulu imperatului si regelui: carulu financialu stă

inglodatu si nu se misca. Noroculu cu dotatiunile pentru clerurile „acatolice“. Cu 15,000 economisate dela aceste pote ca va scapă statulu ung. de incurcaturile financiali si poporulu de executiuni. Ce nu va ajunge de aci, aru fi bine déca agerii patrioti aru pune mâna pe „rubblele rusesci“, aduse de „emisarii agitatori“ si aru suplini restulu trebuintelor.

Dara fiindu ca vorbirâmu despre dotatiunea clerurilor din care s'au fortecatu căte 5%, spre salvarea statului din miseri'a financiale, prin asociatiune de idei sa semnalâmu publicului, ca acést'a a fostu a dôu'a lovitură grea din partea regimului si legislatiunei unguresci in ajutorie, pre care nemuritorulu Andrei le-a castigatu clerului nostru din archidiecesa si a deschisu asiá dicendu isvorulu si pentru alte cleruri.

Este tristu si acestu faptu, dara este si mai durerosu, ca dupa sciintia si cunoscintia nostra, afara de vocea deput. Part. Cosm'a in parlamentu, nu s'au mai radicatu alt'a spre a dice baremu unu „vai!“ la lovitură ce s'au datu bisericei noastre. Consistoriulu nostru plenariu, căruia sinodele archidiecesane din urma i-au concrediu afaceri mai momentuoase eră datoriu a nu tacea la cea dintâi lovire, cându s'au atacatu rescriptul imp. din 1861 de ministrul Trefort. Nu trebuia sa taca acum indata ce a simtutu ca diet'a umbra cu gândul să fărfece din dotatiunile de totu. Acelsi indatoriri ie ave si consistoriulu metropolitanu si sinodele si congresulu nostru bis. că corpori ce representa biserica. Au tăcutu inse cu tótele. Mânutia de sasi au facutu altfelu. Ei au tramsu numai decât o deputatiune la Budapest'a si au datu o reprezentatiune la regim si la dieta. Va dice cine-va ca acést'a nu folosesce nimic'a. Deocamdata asiá este. Folosesce inse pentru ca au aretatu ca suntu omeni cu sufletu de viétia, cari nu primesc ori-ce lovire fără de a dice baremu unu cuventu.

Uniculu terenu nedisputatu de nimenea pre care amu fi pututu inregistră pre socotela anului trecutu baremu o jumătate de bucuria, dara durere, si acesta jumătate ne-a scapatu din mâna.

Déca regimulu nostru are momente debile in cele ce privesc financie, are o mare deprindere intru a fi cătu se pote de bruscu cu națiunalitatile nemagiare. Anulu trecutu ni-a dovedit'o mai multu decât pâna la evidintia.

Inca inainte de a intra in anulu inspiratul se incercase regimulu a face ilusoria legea națiunalitătilor, oprindu intrebuintarea limbelor nemagiare si la forurile de instantia prima. Ei, dara unu guvern pote gresi interpretându reu legea seu chiaru si abusându. Ignorarea legei din partea unui ministru n'aru fi dura tocmai lucru asiá mare si națiunalitatile inca nu aru avé dreptu sa se supere din séma incolu. Vine inse diet'a carea a facutu legea națiunalitătilor si aproba responsul ce l'a datu ministrul de justitia la o interbelu in materi'a acesta. Ne plecam inaintea legislatiunei, dara suntemu mahnitii. Si ce a disu ministrul? Elu a incuiintiatu procederea tribunalelor cari respingu limbile nemagiare si a promisua ignorarea legei de națiunalit-

tati o va justifică prin unu proiectu, carele lu va aduce in dieta si care va trata despre limbi inaintea forurilor de instantia prima. Pâna acum nu furâmu norocosi a vedé proiectulu de lege, care scim dinainte ca are destinatiunea de a lovi in capu pre art. de lege despre „egala in-dreptare a națiunalitătilor.“

Impartirea teritoriala pe carea amu salutat'o, pentru ca era forte dorita si necesaria, lucru cunoscutu, pare ca s'au facutu cu totu studiul că sa spargă națiunalitatile, sa le amalgameze cu elemente magiare, cu scopu de a se cristaliză o nouă formatiune a elementelor in giurul elementului absorbitoriu magiaru.

Ce aru trebui sa se faca in statu si de statu spre prosperarea cetățenilor nu se face. De o parte lucra nesciintia (in financiale) de alta ostilitatea (la destrugerea națiunalitătilor.) Resultatele inse suntu triste si amare pentru noi, cari vremu sa iubim patria, cari dorim sa prospereze si o mâna de omeni pentru egosmulu loru ne respingu — mai multu, națiunalicesce voru sa ne nimicăsca.

Nu putem sci déca cestiuca orientala a avutu seu are vre-o influența asupr'a conductorilor statului ung. in cele interne. Cu tóte ca este unu nonsens politicu, mai cu séma pentru magiari, a acceptă din solutiunea cestiupei orientali vre-unu cursu, care sa ajute apasarea națiunalitătilor nemagiare din Ungaria: — purtarea loru cea desprețuitorie fatia cu acestea si demonstrativele simpathii manifestate fatia cu inimicu creștinatâtiei si ai civilisațiunei — cu turci, ispitești pre omu sa crede ca magiarii combina cele interne cu politică esterna si in specialu cu cea orientala. Acést'a aru fi tristu si pentru ei si pentru noi, din cauza ca noi că parte intregitorie a statului ungurescu, putem fi confundati cu magiarii cari se manifestă demonstrativ pentru turci, cari mergu in processiuni la mormentele săntiloru mahometani, care duce sabie de onore unui invingatoriu asupr'a creștinilor, — si tratati cu totii dreptu de inimici ai creștinatâtiei si ai civilisațiunei.

Asiá dara si politică esterna nu trebuia sa intre in servitiulu conduceatorilor patriei noastre spre a lucră cu dens'a, incătu le stă la dispositiune, in defavorulu loru si alu nomagiariilor.

Dupa ce amu insiratu unele neplacute si durerose din anulu ce espira cu diu'a de mâne, sa nu uitâmu, ca intre dile de lucru suntu si serbatori. Pentru poporulu român a fostu o adeverata serbatore presentia Majestătiei Sele Imperatului si Regelui Francisc Iosifu in Transilvania, in Septembrie a. c. Pentru poporulu român a fostu o mangaiere, vedindu ca monarchulu intielege altfelu legile despre limbi la tribunale, decum le intielege predilectiunea magiarismului, dicendu judecatorilor din Sabiu expresu: sa inveti romanesc, unde majoritatea locuitorilor e romanesca. Pentru poporulu român a fostu o mangaiere, cându a auditu din gura monarchului ca-i scie apretiu virtutea sea militara, pentruca Majestatea Sea a numeratul pre români intre soldatii sei cei mai bravi si cari nu se ostenește nici o data. S'ar paré putiu, inse este forte multu căci e dela unu monarchu,

toatelele părți ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. 6 fl. si o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si ţările straine pre unu 12 1/2, anu 6 fl.

Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 5 1/2, cr. v. a. si pentru a doua ora cu 5 1/2, cr. v. a. si pentru a treia repetite cu 3 1/2, cr. v. a.

care in monarhia nostra de-si din două staturi, Elu este autoritatea cea mai inalta si cându vorbesce autoritatea cea mai inalta, aceea ce dice, are sa insemneze ce-va.

Mai este si o alta impregiurare care noue in specialu, ne incaldiesce inimile. Suntemu convinsi si avemu chiaru si dovedi la mâna, dela tineri si betrani, ca ceea ce incaldiesce inimile noastre incaldiesce inca pre ale multor'a. Impregiurarea acést'a este faptul nedisputabilu, ca printre tóte dificultătilor căte i s'au pus „Telegrafului Romanu“, durere si din partea unor'a pre cari ii au spriginitu, implinesce cu numerul acesta alu 24-lea anu si preste dôle dile intra in alu 25-lea anu alu vietiei sele.

Mórtea ce i'sa prorocită de atâtea ori la intinerit u si ia invertosiatu puterile incătu cu mândria pote sa caute inapoi asupr'a conlucrării sele de unu patrariu de seculu, la desgroparea unei biserici si la desvoltarea intelectuala si materiala a unui popor si ierăsi cu mândria si cu incredere pote sa caute in viitoru cându tocmai in anulu acesta s'au grupatu si se voru mai grupă puteri noue in giurui, cari lu voru radică in valoarea lui interna si mai multu decât in trecutu.

Sa nu desperâmu dara de amintiile cele diverse. Suntu rare serbatorile noastre. Sa simu inse labiosi; căci serbatorile potu fi si mai dese si mai multiamitóre!

Scirile despre conferintă din Constantinopole dice „Fr. Blatt“, se succedu rapede si se contradic mereu. Situațiunea e critica si pacifica, dupa cum suntu si dorintele celor interesati si impresiunile momentului. Eri ni se dicea, ca cerbici'a Portiei otomane face ilusoria orice incercare a representantilor diplomatici de a restabili ordinea si pacea, ca resbelulu e la usia si armatele russi incepua a se miscă, astadi se comunica o scire contrara, ca „o soluție pacifica e inca de sperat“.

De căte ori aruncâmu privirile spre Bosfor situatiunea ni se presenta cu o noua fisiognomia. Decisiunile Portei suntu neprecalcabile si ea aci arata o persistinta neinfranta aci incepe a siuvai. Cum se vede Turcia se pricepe bine in a tamendă lucrurile, ea astazi face concesiuni si mane le revoca, cu unu cuventu ea pórta diplomati'a europena de nasu.

Se pare ca turci din Constantinopole ratacescu prin negur'a ilusiu-nilor pericolose. Cá dovada amintim conflictul cu România provocat fara nice o cauza că din seminu. Intr'adeveru numai deliriul de marire putea se degradeze in „cart'a lui Mithad“ pe romani la rangulu de „ottomani“, ér pe principalele dunarene la starea de „provincia privilegiata“ si pe principaleloru la rangulu unui „siefu“ atarnatoru de gratia suveranului. Pe timpurile candu pasii turci dominau in Ungaria, pote ca sultanii in omnipotencie, loru pamantesc erau indrepatati a se folosi de unu asemenea limbajiu fatia cu voivodii principatelor dunarene. Asemenea putea face ei si pe tempulu fanariotiloru, dara timpurile s'au schimbătu si cu densele si putere sultanolor si a „hospodarilor“. Vechii hospodari s'au facut „principi“ positiunea si influența loru, precum si raportele si relatiunile teritoriilor loru s'au regulat si garantat

*) Ne rugâmu de dd. innoitorii ai abonamentului a adauge si adres'a vechia.

prin tractate europene sanctionate in modu serbatoresc. Legatură ce legă si astădi pe principalele României de Serailulu suveranului din Constantinopol e atât de slabă cătă curcurile turcesci nu au nici o cauză a se dimita in esperimentari cutezate, principalele unite de la Dunare nu suntu „provincie“ a imperiului turcesc, ba nici provincie „privilegiata“ si intelegeam ca suditii principelui Carolu cari n'au pofta de numele „otomani“ se fălesc cu bunul loru dreptu si facu protestu contra arrogantiilor turcesci.

Dealtmintrea incidentul turco-român nu e de nici o însemnatate pentru situatiunea din orientu, elu numai ne amintesc faptul ca in Constantinopole se facu pretensiuni ce nu suntu basate nici pe dreptu nici pe raportele de putere. Nu aru fi mai prudentu pentru barbatii de statu ai Turciei a se lasă de sinamagiri si a scapă ce mai e de scapatu. In Bulgaria, Bosni'a si Hertiegovin'a trebuie că reformele nu numai sa se promita ci sa se si introduca. Pentru aceste teritorie Europă unita nu are lipsa de binecuvantările problematice ale „cartei lui Mithad pasia“, restul Turciei e inca destul de mare ca sa dea zelului parlamentarui atatu de inflacăratu in Constantinopole destulu de lucru. Bulgarii, bosnieci si hertiegovenii suntu astădi de totu straini de o constitutiune liberale, ei ceru astădi scutintia vietiei si averei loru, eseritul garantat al cultului religiosu si castigului, voru sa fie radicati pe trăta umanitatiei. Europă cere prin representantii sei in conferintia acea ce Pórt'a pote acordă. *Garantie* nu involvă nici o degradare. Celu ce-si calca cuventul si promisiunile de ne-numerate ori trebuie sa sufere consecutie neincrederei. Pórt'a si va face siesi unu mare servitul facandu concessiuni, persistandu ea insa in cerbicia sea, diplomatiu voru intrerupe negociarile si déca Turci'a vediendu-se isolata nu va da acea ce refusa acum inainte de a se deschide templul lui Iannu, ea va trebui sa aduca mai multe jertfe decătu in momentul presentu candu are de a pactă nu cu unu contraru ci cu intréga Europă.

Sa ne chiarificăm.

(II) Pres'a nostra in genere combat stările actuale din patria, si cu dreptu cuventu. Ea oglindă in modulu celu mai credinciosu parerea si convingerea generale. Pentru ca nu e român, care se fia, care se pote fi multiambitu cu giurstările in care trainu, si in cari se affa patria nostra. Ba chiaru si intre neromâni putieni, forte putieni voru fi, cari sa fericăsca giurstările actuale. Dar' si aceia putieni cătă aru puté fi, o facu acăstă séu numai din neprincipere séu apoi din interesu curatul personali si egoistice. Pentru ea actual'a fatia e in faptă nefavorabila, si de aceea nu pote fi de nici unu folosu că se ni-o inchipuim altfelu de cum este.

In ce privesce inse pre diferitii locutori din patria, in asta privintia exista negresitu deschilinirea ca giurstările acestea pentru unii suntu mai multu, pentru altii mai putieni nefavorabili. Privita inse intrebarea acăstă numai din respectul conditiunilor de existintia ale patriei comune, retele si defavorurile ce bântuie patria nostra suntu asemenea si comune tuturor patriotilor.

Despre retele si neajunsele generale, ce rodu la radacin'a existintiei patriei nostre, s'a disu si s'a scrisu destulu, fără că cu tôte acestea se putemu constata o intorcere spre mai bine. Ca dupa cum se croiescu lucrurile din di in di, nici ca putemu acceptă, că stapâni situatiunei interne si purtatorii destinelor nefericitei nostre patrii, se-si recunoșca curendu erorile si predominindusi patimile cu adeven-

ratu zelu patrioticu se începe noua opera de regenerare.

Pâna ce vomu reveni de nou la combaterea acestor rele si neajunse generali, ce nici odata nu potu fi combatute de ajunsu, ne vomu ocupă de astă-data cu pusețiunea nostra a românilor in statu, cercându a o chiarifică. Pentru că de o parte se finu si noi cu noi in chiaru si se ajungem a professă totu aceleasi convictiuni in asta privintia; de alta parte se scapă imputările si invinuirile neintemeiate ce ni se facu in tôte dilele de compatriotii nostri apartienatori la rasă domitorie.

In ceea-ce privesce mai întâi constitutiunea Ungariei că atare, nu pote fi român, carele se nu o respecteze si se nu fia in stare a jertfi totulu pentru ea. Pentru ca constitutiunea că atare si in asiediamintele ei fundamentali, e cătă se pote de buna si liberale, astfelu incătu mai buna că ea se nu-ti poftesci pe lume.

Cine pe lumea astă? pote dorînise institutiuni mai liberali mai potrivite spiritului temporului de adi; decum suntu acelea d. e. ca legislatiunea diace in parte in dreptulu poporului, ca guvernarea insasi se efectue prin organe respundetore reprezentantie poporului, ca puterea statului nu e in dreptu a pretinde dări, imposite si alte prestatiuni, déca nu suntu incuviintiate de insasi reprezentantia poporului, avendu organele administratore a-si dă séma aceleiasi reprezentantie despre totu crucieriul destinat spre acoperirea lipselor statului etc. etc.

Totu institutiuni acestea, care bine practisate n'ară lipsi de a aduce fericire atât pentru tiéra cătă si pentru locuitorii ei. Si cu tôte acestea e unu adeveru tristu, inse necontestaveru, ca majoritatea prevalenta a locuitorilor din patria, doresce astădi, in eră atât de dorita a constitutionalismului, starea in care s'a aflatu in absolutismu.

Ei bine, de unde vine acăstă? Negresitu numai de acolo, ca institutiunile constitutiunii nu se practica asiā cum aru trebuī sa se practiseze. Si de aceea trist'a astă aparintia nu vine a se adscrie dăra vre unei antipatie indreptata in contr'a constitutionalismului; ci numai si numai ca stările de sub absolutismu erau mai de suferit si pentru majoritatea poporatiunei séu inclinare către absolutismu.

Ce folosu are si pote ave mai majoritatea poporatiunei din patria, de constitutiune? Cându prin maiestri si uneltiri se vede despojata de tôte favorurile ei, si osândita de a suporta numai greutăti mai ne mai-suferibili, pre care stapâni dilei intr'un'a le sporescu, si adesea nu in interesulu bine intielesu alu patriei. —

Favorurile ce le ofera constitutiunea nostra in trasurile sele principiali, tuturor cetatenilor din patria intru aceea-si mesura, au devenit proprietate exclusiva a unei rase srite, carea sciindu a identifică interesele statului cu ale sele particulari si le-a insusit tôte siesi; monopolisându-le acum nu numai eschisivu in folosulu seu, dar' totuodata si spre daun'a celoru-lalti locuitori ai aceleiasi patrie mame! —

Astfelu se practica adi principale cele nobile si sublime, ce condusera legislatiunea dela 1848, cu tendintia de a provocă renascerea acestei atât cercate patrii, prin barea viitorului ei pre multiamirea si indreptatirea egale a tuturor filioru sei!

Au dăra atari principii salutari si humanitari produse de insasi firea lucrurilor, la noi au pretiu numai in casuri de periculi? Séu apoi se exprimara numai cu intentiune de seducere?

Destulu ca adi le vedem cu totulu ignorante principiile acestea, si starea faptică ne dovedesce ca

domnii magiari in casuri de periculi sciu pré bine ca ce e de lipsa spre salvarea patriei; au inse memoria scurta si indata ce vedu periculile trecute, intorcu manteu'a reintorcându-se de nou la interprinderea loru de predilectiune, la magiarisare. —

Cu tôte acestea constitutiunea e si remâne buna, de si nu se aplică astfelu că sa putemu trage si noi folose dintr'ens'a, si e o proprietate a nostra că si a celoru-lalti conlocutori din patria. Si déca adi nu se practisă si in folosulu nostru, va veni negresitu unu tempu cându vomu puté trage si noi foloselle cuviinciose dintr'ens'a. —

Deci nu se cuvine că sa cărimu in contr'a constitutiunii si a sistemului de statu actuale; ci numai in contr'a relei aplicări a singuraticilor destinatiuni in pracsă. In contr'a acestor normative speciali, c'e de-si nu ne denegă — că pâna la 1848 in principiu facultatea de a puté influentiă si noi asupr'a destinelor statului si ale nostre: ni-o marginescu facultatea acăstă astfelu incătu apare mai ilusoria.

Destinatiunile si normativele acestea pentru noi ingreunătoare, se potu schimbă, si cu tempu negresitu ca au sa se si schimbe. —

Românu e indatinatu a speră si a acceptă tôte schimbările spre mai bine, dela gratia Majestătiei Selei a „pró inaltiatului nostru Imperatu.“ Astă 'si afia inse explicarea sea in trecutul lui si in pusețiunea lui de pâna acum'a in statu. Si nu insemnă nici-decum ignorarea constitutiunei séu inclinare către absolutismu.

Iobagiul pâna la 1848, românu dupa legile de atunci n'avu nici baremu dreptulu de petitionare. Si astfelu e pré naturalu ca elu nu potu sa cerce usiurarea sörtei sale pre cala legislatiunei. Ba e sciutu ca si putienele favoruri ce le mai succese românilor de ale căscigă din cându in cându, pâna la 1848, au sa le multiamésca gratia imperatilor de pe atunci, ier' nu legislatiunei. Ce mirare deci, déca români si adi in eră constitutionalismului speră la gratia imparatésca? Si mai cu séma atunci, cându, desí de iure indreptati, in fapta li e cu neputintia a-si valoră pre calea legislatiunei dreptele loru pretensiuni. —

Români nu dorescu delaturarea constitutiunei séu a sistemului de statu, nici preponderantia séu supremacia in statu; ci numai o sörte si pusețiune démna de unu poporu consciu de sine, — incuviintarea si garantarea conditiunilor ce se receru că sa pote esistă si prosperă că români. —

Dreptulu inse de a face pretensiunea acăstă — ori unde de unde potu speră indeplinirea ei — nu li lu pote dispută nime; pentru ca disputarea dreptului acestui'a aru insemnă totuodata disputarea dreptului de existintă, care dreptu trebue sa fie săntu si mai pre susu de tôte inaintea ori căruia regim si patriotu!

Corepondintia.

Domnule Redactoru! Vi se va pară pré tardia acăstă corespondintia asupr'a unui obiectu pertractatu in universitatea fondului regiu mai bine de 2 luni. Inse obiectulu e pré momentosu si nu e cu deseverisire terminatu si decisu. Putemu vorbi dar' despre elu.

Intârdierea corespondintiei se justifica cu aceea circumstantia, ca mai de 2 luni se astăpta in publiculu nostru, că óre care dintre acei 9 domni deputati români dela universitatea fondului regiu sa-si radice vocea, si sa ne lumineze despre „votulu separatu“ publicat in nr. 91 din 14/26 Novembre 1876 alu „Telegr. Rom.“, si sa ne spună, ca suntu aplcati toti d-nii deputati a luá responsabilitatea sea pentru acelu fetu —

ne fetu, modelu de enigma neresolvabile.

Amu asteptat din motivu, ca se vorbesce, ca d-nii deputati nu aru fi avutu tempu, că se prepare votulu cu concursulu tuturor, ei aru fi datu „Cart'a blanca“ unui'a dintre colegii d-lor sibieni, că sa desvălute acă apărarea drepturilor vatemate ale unei multime de români.

Ne ivinduse nimicu din acea parte se pare, ca ei consumtu cu operatulu.

Publicul român din fundulu regiu, a fostu si este in dreptu, a acceptă dela deputati sei o demna, serioasa si energica defensiune a drepturilor nôstre, in contr'a apasarei seculari din partea sasilor, in contr'a căror'a cu tótă virtutea amu luptat si noi si mosii si stramosii nostri. Obiectulu ni este dar' pînă momentosu, că sa putemu trece cu vederea, aceea ce se lucra de noi si pentru noi, căci taie adencu in viéti'a nostra.

Ne dore insa, ca cu totulu contrariu acceptărilor nôstre si esentiei causei nostre, se infatisiă votulu separatu, cum se publică elu in „Tel. Rom.“ nr. 91, in care nu aflâmu nici studiu seriosu, nici cunoșcinta de causa, nici pricere de situatiunea ei, nici logica si intielesu.

Nu putemu crede, ca cu unu astfelu de operatu, sa se defende drepturile românilor din fundulu regiu. Deci putienă sperantia avem dela efectulu lui; mai putienă decătu dela cunoșcintia de causa a locurilor nalte.

Fie-ne dar' permisu, a reflectă ce-va la unele puncte ale lui.

„Autorulu votului“ si pune de baza dăoue premise, scăse din art. elect. XII : 1876, adeca scopulu de cultura si principiulu de proprietate alu averii fundului regiu, apoi dice, ca elaboratulu maiorității sasesci nu corespunde acestor dăoue momente, si anume scopul culturalu pentru aceea nu, pentruca in privintia teritoriale se dismembră comunele a. n. scaunelor Selische, Talmaci si Branu dela teritoriu fundului regiu; iera dreptății pentru aceea nu, pentru ca prin §§ 2 al. 3, § 3 si § 10 al. 3 din conclusulu maiorității, se eschide cea mai mare parte a proprietarilor nedisputati cu totulu dela proprietatea loru, luându-li-se dreptulu de alegere, ce l'au avutu pâna acum, pâna cându in cetăti se dă dreptu fie-cărui alegatoriu a alege doi deputati.

Lasa ca votulu separatu nu ne arăta nici propunerile, ce le-aru fi facutu deputati nostri, ba nici aceea nu ne spune positivu, cum, in ce forma sa se modifice elaboratulu maiorității sesesci. Dar' sa ne oprimă pucintelu la argumentele de susu.

Adeca sasii aru fi vatamatu scopulu culturalu alu fondurilor, pentru aceea, pentruca teritorialmente aru fi eschisul pre amintitele tienuturi române dela teritoriu fundului regiu. Cine pote pricepe acăstă logica? Cine se pote intielepti de acă? Ce omu cu minte aru puté afirmă; ca s'ară vatamă scopulu religiunei, déca Bosni'a s'ară dismembră dela Turci'a?

Dar' inca si afirmă vatamare a scopului culturalu că atare din partea sasilor, contine unu neadeveru, căci precum demanda legea, asiā si sasii sustienă acelu scopu culturalu alu aversei, si acea bucatica mica, ce o au datu românilor, totu spre scopulu culturalu o au datu (gimnasiul din Brasovu).

Apoi sa bagămu séma, sa nu ne arătăm tocmai atari slabiciuni in argumentele nôstre către adversari. Alta dar' eră acă sa se dica, eră a se combate acea nedreptate, ce o facu sasii, cându eschidu dela teritoriu fundului regiu pe comunele Talmaciului — Salistei — Branului, si inca si pre alte din scaunul Sibiului, Orastiei si alu Sibiului, de cari autorulu votului nici nu si-au adus aminte. Acăstă eschidere a

70—80 mii de români dela teritoriu fondului regiu si dela participarea la avereia lui eră sa fie punctul principal de gravamenu; si acesta flagrantă nedreptate eră a se combate si infrângă prin argumente si dovedi tari si juridice, nu inse cu vataarea scopului culturalu.

Ce argumente aduce votulu separatu in contră acestei mari neindreptatiri? Eaca ce: „ca acestea comune, cari stau tóte lângă, si in jurul celor döue cetăti principali Sibiu si Brasovu, nu se potu ampută dela ele, că si unu corp de organele sele, cei sustieni vieti, referintele intre ele suntu strinsu legate un'a de alt'a; caci (ecce argumentum!) din productele saténului se inavutiesce cetatianulu si inaintéza ambii.“

Nu aru luá nimenea in risu, când unu tajetoriude sare dela Vizocna in asemenea modu aru argumentá ca orasiulu seu (care a fostu totu-déun'a pamentu comitatensu), s'aru tiené de teritoriul fondului regiu fiindu 1 óra aprope de Sabiu si legatu cu lini'a ferata; séu cându unu bostinariu dela Porcesci asemenea aru argumentá, apartenerea scaunului Talmaciu de fundulu regiu.

Dar' cându juristulu si legi-tulu representante se perde in astfelu de frase spre a dovedi unu dreptu istoricu unu dreptu de proprietate a 50—60 de mii de români, — ce se mai dicemt atunci?

Pentru Ddieu! Numai atât'a argumentu au potutu scôte 9 deputati din multimea de documente, de legi, decreee regii, acte de statu, decisum politice si sentintie judiciari si alte nenumerate dovedi, esite necurmatu in recursulu unei lupte acelor 50—60 mii locuitori de mai multi secoli pâna astadi si de atâtea ori date publicatiei si pertractate in jurnale, si cari dovedescu lamuritul dreptulu loru si au potutu convinge si pe dieta si pe regimulu Ungariei, in celu mai recentu tempu?

Dar' óre ce va dice acesta multime de români neindreptatiti, cari pe lângă alte, si in procese grele, si-au castigatu sentintie judiciali favoritore, cându audu, ca — dupa frusele de susu din votulu separatu — deputatii loru in fine ii mai aviséa inca odata pe ei dimpreuna cu sasii iér' la tribunale, cari singure aru fi competente in acesta causa ?!

Destulu de asta data despre unu asiá tristu lucru.

Sa revenimu la cela-laltu momentu principalu alu „Votului separatu“.

Ací se invinuescu sasii, pentruca prin §§-fi 2, 3, si 10 ai operatului resp. conclusului loru le iá cu totu dreptulu de alegere si a celor români tolerati de ei in fundulu regiu, si in specia, ca prin § 3. se statoresce modulu de alegere, conformu legei electorale dietali, facendu-se aci sasilor mari imputări; de ce nu au cugetatu la controversele intre legea electorală dietala si principiul averei private, la asemenea unei societati actionara etc.

Dar' dloru deputati, pentru ce le faceti sirmailor sasi o astfelu de nedreptate nemeritata? Ce cereti dela ei o munca zadarnica, că a lui Tantalus, unde ei totusi au muncitu, dar' d-v. a-ti odichnitu?

Nu sciti, ca regimulu si diet'a tierei prin legi dejá sanctionate au statoritu modalitatea aceea de alegere prin legea electorală si totu asiá prin art. XII ex 1876 § 8 lit. d. si ca la aducerea acestoru legi sasii că leii s'au luptat in diet'a tierei, acolo — unde este loculu pentru unu astfelu de obiectu; iér' d-v. — unii pe atunci deputati dietali, a-ti statu pe acasa si ve a-ti cautatu de treburi.

Acum cereti dela ei se modifice acele legi sanctionate, si unde? in sal'a universitatiei căreia i s'au retrastu

tota cumpetintia, de a discutá legi politice!

Bietulu M.... au facutu § 3 la mandatulu lui P....! si dv. l'u pârîti pentru ast'a la P....! sirmalnu Misiu!

Este adeveratu, ca majoritatea sasescă prin modalitatea compunerei comisiunilor electorali in § 2 au statoritu unu modu nedreptu si prin care se potu face abusuri la alegeri, si votulu separatu are cuventu a combate acesta modalitate. Dar' nu este logicu si juridicu nici corectu a dice, ca prin acest'a s'an despoiatu o multime de proprietari de dreptulu de alegere, iér' de alta parte prin § 10 al. 3 se dà fia cărui alegatoriu din cetăti dreptulu de a alege doi deputati.

Caci comisiunile nu alegu, ele potu abusá la operatiunile loru, insa de ací nu se pote afirmá anticipandu, ca prin acel § s'au luatu dreptulu de alegere cui-va. Apoi § 10 al. 3 alu operatului comisiunei statoresce conformu § 8 lit. d) al art. diet. XII ex 1876, care dà cetătiei Sabiu si Brasovu cătu 2 deputati: „cumca in acelea cetăti, cari tramtu la universitate căte 2 deputati, are fia care alegatoriu a dá siedul'a sea pentru döue nume“.

Deci déca D-nii deputati romani nu au combatutu nicairi acea norma, ca Sibiulu si Brasovulu sa dea căte 2 deputati, apoi că din seninu vine acel pasagiu alu votului separatu, care se plange asupr'a § 10 al. 3 alu operatului sasescu, care este cea mai naturala urmare a § 8. art. XII. la care se face in votu atata provocare. Se pote o mai mare confusie? Se mai amintim inca de unu curiosum din votulu separatu: caci cu acesta apoi se eshaurieaza conceptul lui: unde se amintesce de „propunerea adusa pe basa § 9 al. 3 art. XII din 1876“ si se dice, ca ea se justifica prin votului separatu, iar conclusulu majoritatii sasesci aru fi intre altele si nepoliticu (nu te teme!) apoi se provoca la „inpartirea teritoriala a tierii“ si se adauge: ca fatia de asta impartire chiemarea Universitatii au fostu numai a statori forma si modalitatea da alegere pe basa conditiunilor de pâna acum. (Oce bucurosi aru fi facutu sasii asta, daca iar lasa legea!)

Greu lucru este, a pricepe aceste concepte a „votului separatu“. Ce propunere are se fie cea amintita acolo, nu putem sci, ca nu ni-o spune.

Suntemu inca siliti a intreba: Ce are a face aici in partirea teritoriala a tierii? In ce nexus se aduce ea cu cestiunea representantie preste avereia fundului regiu? Noi scim, ca art. XII. ex 1876 in § 8 si 9 statoresce pentru scopulu Universitatii o alta in partire, proprie numai fundului regiu.

Dóra nu vreti, ca in partirea tierii in comitate se valoreze si pentru cestiunea de avere a fondului regiu, si se faceti si pe fostii comitatensi — catechsochen — de proprietari ai acestei averi, si asia se faceti tocmai asia nedreptate că si sasii?

Cine e capabilu se pricépa acelu frumosu votu separatu bata'si capulu. Convincerile romanilor din fundulu regiu nu le contine, si noi i dicemt: fie tierina usiora!

Din fundulu fondului regiu.

Cernanti in 30 Decembre 1876.

Dle Redactoru! Déca sórtea vitriga ni-a rapitu noué cestoru isolati tota posibilitatea de a ne puté in partasi unii altor'a durerile si necasurile cari ne apasa, neavendu in tiéra celu putieni unu diariu românescu, si nepermittiendu-ni impregurările de a depune plângerile nostrice in foi straine (neromâne), vinu a apelá la simtiulu domniei-vôstre, la simpatia domniei-vôstre dle Redactoru, ce o aveti fatia cu cei debili, rugându-ve

se binevoiti a primi in colonele stimului domniei-vôstre diariu unele ce se petrecu pe aici pe la noi.

Foculariulu sciintielor precum sciti prea bine — este aici universitatea Francisco-Iosefina. La acesta universitate se adapta de sciintiele germanisatore (?) pre lângă o multime de judei si unu numeru considerabilu de juni români. Acestia de rându nefindu fi de a lui Croesus, de voie nevoie se inscriu la facultatea teologica, caci astfelui potu deveni partasi bunurilor cari le-au sacrificatu betrâni nostri pentru stranepoti, formându astfelui fondulu religionariu din carele se sustiene unu seminariu pentru junii cari se dedica altariului. Acesti juni clerici (seminaristi se numesc ei pe la noi) consinti fiindu de inalt'a misiune ce o au, convinsi ca nici odata preotulu nu pote se-si cästige respectu si stima, déca elu prelunga cultura duhovnicésca nu va tiené pasiu si cu cultur'a moderna (idei la cari nu consemtiescu usioru unii betrâni); acesti auditori de teologie dicu, cunoșcându ca pre lângă cultur'a literara — fia ea bisericésca séu si de ori ce alta natura este neaperatu de nevoie si o cultura generala, că celu ce a absolvatu unu studiu specialu sa se simtiască in cătu-va demnă de epitetulu „cultu“, de multu si-a fostu formatu unu cabinetu de lectura, in care — spriginitu fiindu de diuaristică româna — a avutu si unu numeru considerabilu de foi. Venindu apoi la putere nisice domni cari erau contrari prosperării românilor in Bucovin'a si temendu-se pe de o parte că nu cum-va junii români se-i intréca in treburile loru pre colegii neromâni dela acestu institutu, pe de alta parte inşa ingrijati fiindu că nu cum-va preste cătu-va tempu oulu se fia mai cu minte decătu gân'a, i-au pusu capetu acestui cabinetu de lectura confiscându-le tota foile. S'a inceputu reulu si conducatorii de atunci inainte fiindu parte mare totu rusi, si detera tota silint'a de a sterpi in junii candidați de preotie totu simtiulu ce-lu mai aducea de prin gimnasiu. Statorindu-se apoi in anulu iubileului universitatii Fr. Ios. in Cernanti junii români academicici vediendu din catravate ventulu de nou si detera mân'a la o legatura fratiésca. Favorisati fiindu de sorte, „Arborós'a“ societatea loru facu sporii neasceptati. Acést'a i puse pe săntiele sele dnii prepositi ai seminariului (caci teologii forméza majoritatea in soc. „Arborós'a“), mai cu séma inşa pre dnulu rectoru F...., pe focu. Acum la inceputu cându era să se formeze acea societate, acestu domnul se puse pe brânci de a nimici planulu junilor români.

Neavendu ince incordările-i rezultatulu dorit, elu si-a reservatu serviciile pentru o ocasiune mai convenienta. Acést'a ocasiune o si gasí dñi'a sea la inceputulu anului scolaru curentu, cându si manifestă bucuria la o discordia temporală ce se escase in tre membrii societatiei. Caus'a acelei neintelegeri inşa viindu din afara, membrii societatiei au cunoscutu pericolul si s'au si intilelesu la momentu. Domnulu susu numit u vediendu ca si acum'a i-a cadiutu riportu din dñti, si reversă urgi'a asupr'a fintielor ce-i se pareau a-i stă in cale. Astfelui dilele trecute elimina din seminaru pre secretariulu activu alu Arborósei care de altcum nu a avutu in vieti'a sea nici macaru inculparea cea mai mica, si care si afara de acést'a a fostu pentru alumnii modelu in purtare.

Apoi cu alte midilóce a lucratu intr'acolo, incătu si altu june — vicepresedintele Arborósei — dilele trecute i cadiu că victimă. Acést'a adeca ne mai putendu resistă nedreptătilor ce trebuia sa le sufere din partea dlui F. a fostu nevoit u parasí institutulu.

Astfelui fiindu trebile pre la noi ve rogâmu inca odata stimate dle re-

dactorni, primiti aceste in diarulu domniei Vôstre, că si cei de dincolo sa veda cum se lucra cu fratii loru de aici.

Romania

Galati, 22 Decembre 1876.

Scirea ce ne semnaléza astazi telegrafulu ca s'a trimis din Constantinopole „Gazetei de Coloni'a“ este pre cătu de serioza, pre atâtu de semnificativa. Depes'a din 2 Ianuarie nu spune nimicu mai putien decătu ca Turci'a n'a inventat u nimicu si nici a uitat ce-va din vechile sele deprinderi. Aroganta si astuta, ea cauta a paralisa actiunea binefacătoare a Europei sub masca unei constitutiuni bizarre ce si-a improvistat ad-hoc. — Intelepciuinea puterilor, Turci'a cauta astazi a traduce in slabiciune, si pâna acum pare a avea totu aerulu ca nu va primi nimic din ce voru statua plenipotențiarii in conferintia, de óre-ce ea fiindu statu constitutionalu, nu pote luá alte mesuri decătu acele ce le va legiferă adunarea si senatul seu. — Iéta dar' unu tempu si o munca perduta cu totul in zadaru. Lucrurile revinu totu in starea loru incepătoare, si, dupa ce Europa a facutu tota oscilațiunile, va fini pote prin a intelege ca nu platea osteneală atătoru gratiosită pentru unu statu ce indereticu se refusa dela ori-ce servicii ce se ceru causei civilisatiunei.

Ce e mai straniu ince si mai gravu pentru noi că români e atitudinea dusumanosă cu care Turci'a voiesce a remânea statornica cătra români. In schimbulu unei conduite corekte si leale ce amu pastrat cu fidelitate cătra inalt'a Pórtă chiaru in tempii cei mai grei, Turci'a ne responde — dupa cătu suntemu informati — prin a refusá categoricu ori-ce propunerii facute de trimisul nostru la Constantinopole, neincetându a ne dă qualificarea de rai'a in tota intretinerile diplomatici, iér' spre culmea umilirii, ne inscrie in constitutiunea sea că provincia privilegiata a imperiului si da ordinu a se face observare biroului telegrafo-postal otomanu dela Iticanii pentru neregularităti. — Deplangemt starea de umilire revoltătoare in care amu ajunsu, si nu avem destula indignare in suflu spre a protesta contră cetezării cu care se atentéza la onoreea si demnitatea nostra de statu suveranu, liberu si autonomu. — O interpelare scimută a adresat in camera aproposito de acést'a, si unu consiliu de ministri suntemu informati ca s'a tienutu spre a redigea unu protestu energetic contră halucinărilor ómenilor de statu dela Bosforu. Ieri affâmu ca s'a datu unu nou ordinu de concentrarea trupelor căte 15,000 ómeni pre divisiune.

Dorim numai că faptele sa ne fie fapte. De ne simtimu in stare, sa revindecămu onoreea nostra întréga si deplina cu aceea demnitate, curagu si hotarire de cari nu odata români au scitu sa dea probe in imprejurari grele. De nu putem acést'a, atunci fugim de bravade si ridiculu, cari ucidu si deconsidera prestigiul unei tieri. Nu avem trebuinta sa repetim simtiemintele si creditiele noastre, caci ele suntu pre deplinu cunoscute. Noi amu desaprobatu in totu-dé-un'a politică de siovaire si echivocu, care duce in totu-dé-un'a la resultate daunose. O natiune că si unu omu trebue sa aiba o linia bine definita o politica propria mai dinainte cunoscuta si afirmata. Amu esitatu de a spune limpede ce voim si amu finit u prin a nu fi considerati nici in cele mai legitime dorintie. Amu cheltuitu tempulu in fruse diplomatici si amu ajunsu a nu avea destula vreme spre a ne desface de ele. O mâna de Montenegrini si unu pumnu de serbi au valoratu mai multu in ochii Portii de cătu o dróe

de români. Caus'a este ca ei au spus curat ce voiau, chiaru cu risiculu de a supera pre multu delicata Europa, atât de iritata la inceputu si atât de afabila de a i indatorí cátara finit. Noi amu continuatu a fi o tiéra de vorba, si de vorbe lungi ni se face parte pâna in sfersitu.

Diplomati'a prinde mai bine pre statele mari, si actiunea convine mai multu statelor mici. In casu de cădere, ele celu putien suntu acoperite de marirea morală a sufletului; pre cale diplomatica suntu ridibile, pentru ca se scie mai dinainte ca suntu neputinciose. Nu profesâmu actiunea că dogma de statu in politică unei tieri, dar' in anume circumstantie ea e singur'a cale ce are sortii demnitătiei. Dela epoch'a regenerarei noastre sociale suntemu mereu intepati prin cele mai reutacióse procedâri a multu superaciósei noastre suzerane. La tóte amu respunsu cu vorbe dulci, si astadi suntemu resplatiti cu fapte aspre. De vomu continuá totu astfelui, vomu fini prin a avea sórtea ce ni se cuvine. O natiune ce nu scie sa traiésca, aru trebuí celu putien sa scie sa móra. Ierte-ni-se acésta espansiune a sufletului, rântu pâna in adenculu seu de atât'a umilire si malitia ce arunca ómenii dela Bosforu asupr'a unei natiuni ce nu are alta culpa decâtua ca e mica, si n'a comisua alta crima decâtua ca cu jertfa sea si-a pastratu cu lealitate si onore angajamentele sele de tiéra neutra. Fia că cu acést'a sa se termine cea din urma ilusiune ce ne mai putemu face despre recunoscintia turcésca!

V. C."

Varietăti.

** Generalulu Traianu Dod'a, spunea inainte cu câte-va dile, "N. fr. Pr.", ca a intrat in servitiul armatei române si ca la Calafatu va primi postulu de capu alu statului majoru. "Kar. Ztg." vine mai in urma si asigura ca din tóte cele dise de "N. fr. Pr." nu este nici unu cuventu adeveratu.

** Reuniunea femeiloru române din Brasiovu va arangiá in sé'a de 15/27 Ianuarie 1876 in sal'a Redutei din Brasiovu balulu indatinat in favorulu fetițiloru serace. — Biletulu de intrare la acestu balu costa 1 fl. 50 cr. v. a.

De óre-ce venitulu acestui balu servește pentru inaintarea unui scopu filantropicu, se ascépta unu sprigintu calduros din partea tuturoru acelor'a care dorescu cultur'a secului femeescu.

** Pentru cei arsi din Sebesiu. Au mai intrat deunădile la comitetul pentru impartirea de ajutóre româniloru din S. Sebesiu dearsi in primavér'a anului 1875 prin dlu Dr. Maieru professoru in Nașeu, urmatorele colecte si anume: 1. din comun'a Salva 2. fl. — v. a. 2. " " Bichigiu 1 fl. — " " 3. " " Ribisiór'a 1 fl. 70 cr.

Laolalta 4 fl. 70 cr.

Sum'a acést'a s'a distribuitu la 9 nenorociti, dintre cari 8 au cape-tatu cátu 50 cr. unulu; iéra unei veduve s'a datu 70 cr., vine deci subsemnatulu comitetu in numele celor ajutorati a aduce respectiviloru binefacatori multiamita publica.

Comitetulu.

** Sinucidere. Generalulu Urbanu cunoscutu in Transilvania din anii 1848—49 candu era comandantu alu regimentului romanu II. dela Nasaudu, s'a sinucis in diu'a de anulu nou in Brunn ducanduse intr'unu confortabilu catra spitalulu militaru. Caus'a se dice a fi fostu referintie de avere.

** Multiamita publica. Si binefacurile cele mai neinsemnate, românlulu dela natura este inclinatu a le primi cu cea mai pietósa satisfactiune; cu atâtua mai vertosu apoi, cându binefacerea are un'a intențiune sănta, su-

blina, elu — românlulu — in sentimentulu seu evlaviosu nu o pote trece cu vederea, făr'a dă expresiune via sentimentelor sele de recunoscintia si multiamita. O binefacere, mare orimica, este binefacere, este marinimositate, si privita dupa valorulu ei internu moralu, religiosu, filerulu veduvei serace face asemenea aurului si argintului celui bogatu. Din aceste considerante dar' subscrisulu comitetu, si tiene de sănta datorintia si chiamare a esprime recunoscintia si multiamita sa publica Multu onorat. domnu Zahari'a Boiu assesoru cons. pentru binefacerea cu carea ne-a onoratu, donându bibliotecii scolastice din Idicelu trei opuri, si anume: "Cuventarii bisericesci," Institutulu de baieti "Maioru Mis'a Anastasieviciu" din Clejani si Notiuni de "Igien'a privata." Acestu donu, la parere micu, in realitate inse mare, caci scopulu i este sublimu, comitetulu lu primesce cu cea mai via placere privindu intr'ensulu atât'u buna-vointia si predilectiunea generale, cătu si indemnulu de care comitetulu trebuie se fia potruncu pentru inaintarea in cultura a tinerelor noastre odrasle.

Din siedinti'a comitetului parochiale gr. or. tienuta la Idicelu in 19 Decembre v. 1876.

Pentru comitetulu parochiale. Galathionu Siagau, presed. comitet.

* * Politia data in arenda. "N. Hrl." spune ca in comun'a Bacs-Földvár s'a datu in arenda politia locala. Comun'a platesce intreprinditorului Aleandru Ivanici 4800 fl. pe anu iéra acesta e obligat a ingriji pentru sus-tinerea securitatii publice. Intreprinditorul garantiza obligamentulu lui atu asupr'a si cu 50 lantiuri de mosia!

* * Comora. Unu tieranu din apropierea Veronei a vrutu sa-si faca unu ghiatiaru. Sapandu elu si cu alti siepte lucratori, la o afundime cam de opt-dieci centimetri, a datu de o urna cam de 40 centimetri in diametru. Desfăcandu urn'a a afiatu intren'sa 110 chilogrami de monete diverse de argintu. Monetele suntu bine conservate si tóte au marimea celor de pe timpulu imparatilor. Se afla intre densele piese de pe timpulu lui Probu, Diocletianu, Aurelianu, Numerianu, Carinu, Clau-dianu, Macrinu, Flavianu, Massimianu, Marcu Claudiu, Tacitu, Galienu, si Claudiu. Pretiulu monetelor face 8000 pana la 9000 lire. Monetele fura trans-portate numai de catu in casa unui Dr. Bertoli la Casaleno, la intreviarea caruia s'a sapatu mai departe si s'a mai afiatu si alte urne si vase precum si monete, numerulu monetelor face preste 40,000.

* * Târgulu Sabiu'lui de tiéra, care de astadata a cadiutu pe a treia di de craciunulu nostru, s'a distinsu in-tre tóte tergurile. Elu a fostu unulu dintre cele mai slabe terguri. Putieni venditori, dara si mai putini cumpăratori.

* * Spioni si ruble. Lui "Kelet" i se scrie ca pre teritorulu comitatului Solnocu—Dobâca' aparut agitatoru contr'a statului si ca agitatorii au bani rusesci. Comitele supremu a si dispus cele de lipsa pentru a dă de urm'a agitatorilor si a-i arestată.

* * Carte oprita. "Istori'a Romaniloru. Manuale didacticu pentru scolele populare române" a cărei autoru este Ioanu Tuducescu invetiat. gr. or. in Lipov'a este oprita de in. regim, dupa cum so dice, din cauza provoca ur'a intre rasse si pentru ca nu armoniza cu referintiele politice a le statului.

Loteria de obligatiuni urbariale transilvane. La sortirea dela 31 Decembre s'a trasu: cu cuponi: 50 fl. Nr. 416 430 590 1600 3078 3587 3761 4526 5706 7048 7064 7118 10048 11503 12508 13842 16063 16346 [16504 17989 18025 18970

20939	22404	21434	21846	21854
21960	21979	de 100 fl. Nr. 45	737	
1035	1292	1717	3076	3295 3556
4234	4403	4874	7847	8032 8199
8280	9406	9461	9995	10663 10747
10784	12237	14655	14964	16663
21286	21426	21741	21960	23466
24138	24256	25124	25197	25285
25898	26393	26802	28330	28637
28799	29990	30339	21631	32201
32758	33496	36153	36250	37087
37550	40931	41288	41826	43196
43333	43722	43806	46280	46404
47473	47703	48191	48260	48958
49285	49829	50249	50961	51234
51454	51931	52574	52596	53841
54680	55803	58159	58216	58635
59077	59162	59224	59942	60008
60316	61766	61958	62766	63308
63613	65500	66054	66912	66916
66998	67013	67093	67107	67145
67229;	cu 500 fl. Nr. 11	108	723	
2822	3287	4022	5547	6132 7651
7958	8067	9812	9986	10283 10469;
cu 1000 fl. Nr. 510	545	598	1445	
1908	2109	3037	3523	4613 5678
7031	7259	7325	7584	8395 8724
9160	9569	9725	10257	11176 11402
11806	12521	13542	14543	15277
17035	17345	17487	17925	18387
19489;	cu pretiulu de 800 fl. Nr.			
20890	20970	21424	21571	21631
21709	21767	22022	22329	22580
22613	22667	23102	23159	23193
23736	23744	23747	23827	24135
24193	24298	24369	24394	24438
24481	24545	24609	23654	24722
24809	24893	24947	25250	25268
25269	25297	25298	25334	25408
25439	25451	25522;	cu 5000 fl.	
Nr. 286	1373	1712	2174;	cu 10.000 fl. Nr. 1819. Lit. A. Obligatiuni : Nr. 1444 à 10.100 fl. Nr. 3362 à 1080 fl.

convorbirile cari s'a inceputu asupr'a cestiunei de garantii si cu deosebire asupr'a organizației comisiiunei de supravighiare. Continuarea desbaterilor s'a amanuat pe mercuri. Se crede in genere ca conferintia nu va mai avea decâtua numai putine si dinte.

Vien'a, 9 Ianuariu „Polit. Corr.” i se anuncia din Constantinopole sub datul de astazi. Decursulu conferintei de eri a fostu, preste tota acceptarea, favorabilu. Cortile au adus aminte turciloru ca ei au acceptat comisiiunea pentru reforme cuprinsa in proiectul lui Andrassy, îpre cându astazi ei respingu comisiiunea internaționala proiectata numai pe unu anu. Salis ury a spriginitu pre Corti si a dovedit ca propunerile conferintei nu trecu preste basele principale ale programei britice. Din acestea s'a desfasiurat o desbatere concibanta in care s'a resolvit principialu mai multe puncte.

Londra 9 Ianuarin. Ignatief se dice ca acum de curendu a facutu propunerea, sa se estinda reformele si asupr'a Macedonia, Epirului si Tesaliei. Reprezentantul englesu a respunsu: ca nu are instructiune.

Constantinopole 9 Ianuariu. Turcii au indigitu in conferintia de eri, ca intra in discussiune pre bas'a proiectului de reforme a lui Andrassy. Este probabilu ca mâne se incepe discussiunea pre bas'a acésta.

Burs'a de Vien'a.

Din 29 Dec 1876. (10 Ian. 1877.)

Metalicel 5%	61 30
Imprumutul nationalu 5% (argintu)	67 60
Imprumutul de statu din 1860	112 —
Actiuni de banca	808 —
Actiuni de creditu	141 —
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	125 55
" " " Temisiorene	73 80
" " " Ardeleanesci	71 —
" " " Croato-slavone	71 50
London	—
Argintu	114 80
Galbinu	5 96
Napoleonu d'auru (poli)	10 00%
Valut'a noua imperiale germana	61 70

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochiale de clas'a III. in comun'a Ruja protopresbiteratulu gr. or. Nocrichiu-Cincu-mare, se scrie prin acésta concursu pâna la 20 Ianuariu 1877.

Emolumintele suntu:

- dela 60 familii români cátu un'a ferdela de bucate in grauntie, si dela 36 familii neorustice cátu un'a jumetate ferdela.
- folosulu de pe portiunea canonică pamantu aratoriu si de fenantiu 10 jugere 700□. clas'a I. si II.
- Venitele stolari dela 96 familii statorite de sinodulu ppresbiteral.
- dela 96 familii cátu un'a di de lucru cu palm'a
- Lemnele trebuinciose de focu si folosulu de un'a curte parochiala, pe care poporulu va cladî in currendu namestiele recerute, — care impreuna dau sum'a de 403 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta statuine au a-si asterne concursele instruite in intielesulu statutului organicu pâna la terminulu indicatul la subscrисulu.

Nocrichiu in 20 Decembrie 1876.
In cointielegere cu comitetulu parochialu.

Oficiulu ppresbiteralu gr. or. G. Maieru,
Adm. ppescu.